नस्य। इमां ते धियं प्रभरे महो महीं। अस्य स्तोत्रे धिषणायत आनजे। तमुत्सवे च प्रसवे च सासहिं। इन्द्रं देवासः शवसा मदं ननु ॥ ४ ॥

वज्रिणमयत्स्वस्तिजौजयुर्नः सप्त च ॥ अनु० १३ ॥

चतुर्दशोऽनुवाकः ।

प्रजापतिः पशूनसृजत। तेऽस्मात् सृष्टाः पराञ्च आयन्। तानग्निष्टोमेन नाप्नोत्। तानुक्थ्येन नाप्नोत्। तान्षोडशिना नाप्नोत्। तान्रात्र्या नाप्नोत्। तान्त्सन्धिना नाप्नोत्। सोऽग्निमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानग्निस्त्रिवृता स्तोमेन नाप्नोत् ॥ १ ॥

सइन्द्रमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानिन्द्रः पञ्चदशेन स्तोमेन नाप्नोत्। स विश्वान् देवानब्रवीत्। इमान्म ईप्सतेति। तान् विश्वे देवाः सप्तदशेन स्तोमेन नाप्नुवन्। स विष्णुमब्रीत्। इमान्म ईप्सेति। तान् विष्णुरेकविꣳशेन स्तोमेनाप्नोत्। वारवन्तीयेनावारयत॥ इदं विष्णुर्विचक्रमइति व्यक्रमत। यस्मात् पशवः प्र प्रेवभ्रꣳशेरन्। सएतेन यजेत। यदाप्नोत्। तदप्तोर्यामस्याप्तोर्यामत्वं। एतेन वै देवाजत्वानि जित्वा। यं